

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๗๒/๒๕๖๑

ศาลปกครองนครราชสีมา
ศาลจังหวัดสีคิ้ว

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นหน่วยงานทางปกครอง โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอให้พิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีกรรมสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมายในโฉนดที่ดินพิพาทซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าอยู่ในเขตที่ดินแปลงสวนป่าปากช่อง ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดี ตัด รื้อถอนต้นไม้ที่ปลูกรุกล้ำเข้าไปในที่ดินแปลงพิพาทกับห้ามรบกวนการครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เห็นว่า แม้เหตุแห่งการฟ้องคดีสืบเนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทและไม่ได้ทับซ้อนกับที่ดินแปลงสวนป่าปากช่องซึ่งทำการปลูกรุกล้ำที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ที่ดินสวนป่าปากช่องอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาเสียดอ้า ป่าเขานกยูง และเขาอ่างหิน ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๔๗ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติเมื่อปี ๒๕๐๙ แต่โฉนดที่ดินพิพาทได้ออกในปี ๒๕๑๙ ที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ จึงมิได้รุกล้ำหรือทับซ้อนที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวได้นั้น จำต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่กล่าวอ้างหรือเป็นที่สวนป่าปากช่องซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาเสียดอ้า ป่าเขานกยูง และเขาอ่างหิน เป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม